

Литература

- Всеволодова 2000: Всеволодова, М.В. Теория функционально-коммуникативного синтаксиса : фрагмент прикладной (педагогической) модели языка : Учебник [Текст] / М. В. Всеволодова. – М. : Изд-во МГУ, 2000. – 502 с.
- Дворецкий 1986: Дворецкий, И.Х. Латинско-русский словарь : ок. 50000 слов [Текст] / И. Х. Дворецкий. – 3-е изд., испр. – М. : Рус. яз., 1986. – 843 с.
- Желтухина 2011: Желтухина, М.Р. К вопросу о воздействии текстов СМИ на адресата с учетом медиаклиповости [Текст] / М. Р. Желтухина // Текст : проблемы и перспективы. Аспекты изучения в целях преподавания русского языка как иностранного : Материалы V Междунар. конф., Московский гос. ун-т им. М. В. Ломоносова. Филол. фак-т, 24-26 ноября 2011 г. / Посвящ. 300-летию со дня рождения М. В. Ломоносова. – М., 2011. – С. 110-111.
- Ильченко 2009: Ильченко, С.Н. Фобии в зеркале телеэкрана : новая реальность [Текст] / С. Н. Ильченко // Ученые записки Казанского гос. ун-та. Сер. Гуманитарные науки. – 2009. – Т.151. – № 5. Ч. 2. – С. 289-295.
- Кирия 2007: Кирия, К.Д. Роль экстралингвистических факторов в создании телевизионных новостей [Текст] / К. Д. Кирия // Вестник МГУ. – Сер. 10. Журналистика. – 2007. – № 1. – С. 72-78.
- Конюшкевич 2009: Конюшкевич, М.И. Расширение функциональных границ категории персональности [Текст] / М. И. Конюшкевич // Русский язык : система и функционирование (к 70-летию филологического факультета) : материалы IV Междунар. науч. конф., г. Минск, 5-6 мая 2009 г. Ч.1 / Белорус. гос. ун-т; редкол. : И. С. Ровдо (отв. ред) [и др.]. – Минск : РИВШ, 2009. – С. 24-28.
- Минчук 2011: Минчук, И.И. Особенности использования конверсных структур в публицистическом тексте [Текст] / И. И. Минчук // Текст : проблемы и перспективы. Аспекты изучения в целях преподавания русского языка как иностранного : Материалы V Междунар. конф., Московский гос. ун-т им. М.В. Ломоносова. Филол. фак-т, 24-26 ноября 2011 г. / Посвящ. 300-летию со дня рождения М. В. Ломоносова. – С. 198-199.
- Минчук 2012: Минчук, И.И. Формирование коммуникативной компетенции (на примере функционирования конверсивов в разных типах текстов) [Текст] / И. И. Минчук // Интеграционные технологии в преподавании филологических дисциплин : виды, принципы, приемы : сб. материалов V Междунар. науч.-практ. конф., Н. Новгород, 25-27 апреля 2012 г. : в 3 т. / Нижегородский гос. пед. ун-т ; науч. ред. Н. Ю. Русова ; сост. и техн. ред. Д. М. Шевцова. – Н. Новгород, 2012. – Т. 1. – С. 121-126.
- Новиков 1990: Новиков, Л.А. Конверсия / Л. А. Новиков // Лингвистический энциклопедический словарь [Текст] / Гл. ред. В. Н. Ярцева. – М. : Сов. Энциклопедия, 1990. – С. 234-235.
- Ситар 2007: Ситар, Г.В. Моделі речень із предикатами відношення частини й цілого в українській мові : Монографія [Текст] / Г. В. Ситар. – Донецьк : ДонНУ, 2007. – 238 с.
- Старобахин 2008: Старобахин, Н.Н. Освещение социально-политических событий в теленовостях как способы конструирования реальности (на примере информационных программ российских телеканалов начала XXI века) [Электронный ресурс] / Н. Н. Старобахин // Медиаскоп. Электронный научный журнал Факультета журналистики МГУ им. В. М. Ломоносова. – 2008. – № 2. – Режим доступа : <http://mediascope.ru/node/251>. – Дата доступа : 3.09.2012. – Название с экрана.

Синтаксические конверсивы являются одним из вербальных средств конструирования медиареальности. С их помощью в текстах электронных СМИ актуализируется или вуализируется необходимая информация, отражается позиция издания, нагнетается эмоциональный фон, создаются предпосылки формирования общественного мнения. В сочетании с видеорядом конверсивы представляют собою средство выражения тех или иных предпочтений в структурировании описываемого события.

Ключевые слова: конверсив, язык СМИ, асимметрия, медиареальность, способы воздействия.

Syntactic conversives are one of verbal means of media reality formation. With their help in electronic mass media texts necessary information is actualized or covered, the position of the edition is reflected, the emotional background is forced, and preconditions for public opinion formation are created. In combination with a video series, conversives represent the means of expression of these or those preferences in a described event structuring.

Keywords: conversives, mass media language, asymmetry, media reality, ways of influence.

Надійшла до редакції 22 вересня 2012 року.

Людмила Островська

УДК 81' 367. 623

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АТРИБУТИВНОЇ КОНСТРУКЦІЇ В СКЛАДІ ПРЕДИКАТИВНОЇ ГРУПИ

Висвітлено питання співвіднесення внутрішніх системних властивостей атрибутивних конструкцій з особливостями їх функціонування в умовах контексту простого поширеного речення, визначено особливості взаємодії атрибутивної конструкції із граматичними суб'єктом і предикатом на структурно-семантичному і смислово-ривнях.

Ключові слова: комунікація, контекст, функціонування атрибутивної конструкції, просте поширене речення, структурно-семантичний рівень речення.

Аспект функціонування синтаксичних одиниць є особливо важливим, оскільки вивчення лише їх структурно-семантичної організації було б неповним. Будь-яка синтаксична конструкція існує в певному контексті. З одного боку, внутрішні системні властивості одиниці зумовлюють форми її поведінки в мовленні. З іншого боку, мовні властивості одиниці виводяться з її численних і конкретних мовленнєвих використань у контексті. Контекст є одним із засобів реалізації системності. Комунікація являє собою реалізацію мовної системи, але не в тому сенсі, що певна абстрактна мовна система виражається в конкретному комунікативному відрізку, а в тому, що сама комунікація – існування мови, і вона наскрізь просякнута мовною системою [Бацевич 2003; Колшанский 1990]. Через це аспект функціонування синтаксичних конструкцій є особливо **актуальним** і важливим, оскільки вивчення лише їх структурно-семантичної організації було б неповним.

Погляди лінгвістів щодо комунікативності найменших синтаксичних одиниць не є однозначними. На думку Г.В. Колшанського, слово і словосполучення є номінативними одиницями, які позначають ті чи інші предмети і явища; речення встановлює зв'язок між цими явищами завдяки певним формам сполучень номінативних одиниць у синтаксичній структурі [Колшанский 1990: 40]. Позначення ж якогось предмета чи явища не може містити в собі властивості спілкування [Морозова 1990:71].

М.Я. Блох вважає, що непередикативні сегменти, словосполучення, які виділяються у самостійну позицію, окремі повнозначні й неповнозначні слова, вигук стають носіями інформативного смислу лише в поєднанні з передикативними ядрами мовлення, лише у складі передикативних сполучень слів, тобто в реченнях і через них [Блох 1985: 129].

Комунікативні властивості словосполучення, як і слова, заперечує І.П. Ющук [Ющук 2000: 110]. В.Л. Наєр доводить, що така мовна одиниця, як слово одержує статус комунікативної тільки в мовленнєвому акті, коли вона виконує роль самостійного висловлювання, як-от вигук «Пожежа!» Сама по собі вона не є комунікативною [Наєр 1988: 6].

Якщо стверджувати, що мовне спілкування між людьми здійснюється за допомогою висловлювання, то слід зауважити, що будь-яке висловлювання – це певний набір синтаксично та семантично організованих словесних знаків, які призначені брати участь у процесі комунікації. Якби слово чи словосполучення не містили в собі інформації, тобто не володіли комунікативним потенціалом, вони не могли б створювати такі комунікативні одиниці як речення, висловлювання чи текст. Отже, речення є комунікативною одиницею завдяки синтаксичним одиницям, з яких воно складається.

Метою пропонованої статті є співвіднесення внутрішніх системних властивостей атрибутивних конструкцій з особливостями їх функціонування в умовах контексту.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких конкретних **завдань**: 1) з'ясувати особливості функціонування атрибутивної конструкції в складі передикативної групи; 2) визначити особливості взаємодії атрибутивної конструкції із граматичним суб'єктом на структурно-семантичному і смисловому рівнях; 3) встановити специфіку взаємодії атрибутивної конструкції з граматичним предикатом.

Під функціонуванням атрибутивної конструкції ми розуміємо різні форми її існування в умовах контексту. У нашому дослідженні під контекстом ми розуміємо інтралінгвістичні контекстні чинники, тобто всі одиниці вербального оточення синтаксичної конструкції, позамовне оточення синтаксичної конструкції. Екстралінгвістичні чинники, як зовнішні (сукупність об'єктивних умов здійснення комунікації, тобто мовленнєва ситуація), так і внутрішні (сума фонових знань комунікантів, що визначають інтенцію і вибір мовних засобів для формування висловлення) враховуються, але не стають самостійним об'єктом дослідження.

Для вивчення семантики мовної одиниці єдино релевантними є контекстні умови, оскільки компоненти висловлення, що її оточують, становлять той контекст, який визначає смисловий зміст конкретного акту комунікації. Словосполучення й слова, здобувають статус не одиниць, що утворюють висловлення, а одиниць як результату розкладу самого висловлення, оскільки в комунікації людина формує первинне висловлення, тобто висловлення не складаються з окремих слів і словосполучень, а, навпаки, слова з їхніми значеннями отримують своє реальне існування в межах висловлення. Семантика висловлення домінує над дискретним смислом слів і словосполучень й сполучає окремі значення в єдиний смисл. Смисл висловлення, вказує Г.В. Колшанський, є первинно цілісною одиницею, всередині якої семантика окремої одиниці, наприклад, словосполучення, складає лише частину цього цілого. Семантика конструкції, отже, не є самостійною для мови, оскільки конструкція утворює лише фрагмент цілісного висловлення. Атрибутивна конструкція здобуває свою викінченість тільки в предикації [Колшанский 1990: 138-140].

З.А. Феофілова, аналізуючи атрибутивний зв'язок у комунікативному аспекті, вказує, що атрибутивна функція комунікативного повтору забезпечує перехід теми попереднього речення в тему наступного, що регламентується властивістю статичності атрибута. Статичність атрибута дозволяє побудувати інформативно насичене висловлення за наявності всього одного акту предикації [Феофілова 1986: 123-124]. Матеріал дослідження підтверджує цю думку, однак, на нашу думку, статичність атрибута відрізняється внутрішньою динамікою, що перебуває в «згорнутому» стані, але часто легко трансформується в самостійне висловлення.

Функціонування атрибутивної конструкції в простому поширеному реченні насамперед виявляється у її взаємодії з граматичною основою речення, передикативною групою та з іншими сполученнями слів усередині речення-висловлення. Ця взаємодія здійснюється на структурно-семантичному й смисловому рівнях.

Атрибутивні конструкції можуть входити до складу предикативної групи й таким чином брати участь у реалізації предикативності. Досліджувані конструкції можуть займати позицію граматичного суб'єкта, підмета. У реченні: *Видалася сильна і морозна зима* (У. Самчук) головні компоненти *зима видалася* формують центр речення як на рівні структурно-семантичному, так і на рівні смислового (активний діяч і здійснювана ним дія). Це комунікативно-синтаксичний комплекс. Увесь інший компонентний склад речення організовується навколо нього. Атрибутивне словосполучення *сильна зима* і *морозна зима* вносять у речення додаткові смислові фрагменти, які виявляються при трансформації, пор.: *Зима була сильна.* + *Зима була морозна* Атрибутивні ознаки *сильна* і *морозна* в реченні можуть набувати часового процесуального характеру, співвідносячись з предикатом *видалася* через суб'єкт *зима*. Така можливість існує в простому реченні як потенція, яка актуалізується шляхом особливого порядку слів та інтонації при ускладненні простого речення, пор.: *Видалася зима, сильна і морозна.* При відокремленні атрибутивних елементів актуалізуються їхні атрибутивно-предикативні значення. Мовець висловленням не тільки передає якусь інформацію, але й здійснює певні комунікативні настанови, висуваючи на перший план ті чи інші компоненти висловлення.

У реченні *Земля життєдайна ростить на просторі родючим Хліб на полях золотих* (Зеров М. // Словник епітетів 1998: 144) атрибутивна конструкція *земля життєдайна* є одночасно елементом предикативної групи і займає позицію граматичного суб'єкта, підмета. Через головне слово залежне включене у сферу дії предикативних компонентів і взаємодіє з предикативною ознакою. Смислові відношення між ними усвідомлюються через суб'єкт як причинно-наслідкові: *Оскільки земля життєдайна, вона ростить на просторі родючим хліб.* Іменник *земля* проектує додаткову атрибутивно-предикативну ознаку *будучи життєдайною*. Така комбінація *земля життєдайна ростить хліб золотий* на семантичному рівні породжує додаткові конотації, зумовлені лексичним наповненням компонентів, та їхню взаємодію: не *земля ростить хліб*, а саме *життєдайна земля* і саме *золотий хліб*, тобто який є коштовним даром цієї землі. Таке поєднання посилює емоційну забарвленість цілого висловлення та його вплив на почуття і настрої адресата. Отже, атрибутивна конструкція, по-перше, ускладнює речення додатковими смислами атрибутивно-предикативні відношення, по-друге, на рівні цілого речення утворюються додаткові конотації.

Атрибутивна конструкція з дієприкметником у ролі означального компонента в простому поширеному реченні може співвідноситися з предикативною групою через своє опорне слово, що виступає активним носієм предикативної ознаки. О.С. Морозова, досліджуючи синтаксичну природу таких структур, відзначає, що «дієприкметник, маючи спільний суб'єкт з предикатом, співвідносить час своєї процесуальної ознаки з часом дієслівного предиката, що дозволяє вважати його додатковим смисловим предикатом» [Морозова 1990: 13]: *Його [Володька] костисте, змарніле обличчя відсвітилося* (Самчук У. // Словник епітетів 1998: 229).

Видається необхідним звернути увагу на функціонування атрибутивних конструкцій з опорним абстрактним іменником, похідним від прикметника чи дієслова. Атрибутивна семантика й опрідметненість граматичного значення формують протилежні тенденції функціонування таких слів. Предметність створює передумови для їхнього функціонування в ролі носія ознаки, а означальність для функціонування в ролі означального компонента. На думку Г.О. Золотової, «значення і деривативні зв'язки імен подієвих і означальних зближують їх з функціями дієслів, прикметників, предикативних прислівників, що позначають дії, події, якості, стани» [Золотова 1982: 134], і тому ознака, названа, наприклад, відад'єктивом, так само, як і ознака, названа прикметником, не здатна бути суб'єктом чи агенсом дії.

Аналізуючи синтаксичну природу деад'єктива, А.М. Анісімова вказує, що деад'єктив, який перебуває в позиції граматичного суб'єкта речення-висловлення, «є актором, чий смислові потенції ширше агенса в рольовій граматиці» [Анісімова 1992: 4], і отже, може бути кваліфікований як суб'єкт-актор, носій стану, якісно виражена субстанція: *Ефективність пошукової роботи залежить від того, наскільки цікавить поставлене завдання учнів, як активно вони включаються в пошуки матеріалу* (Максименко В. // Рідна школа. – 1996. – № 1. – С. 51).

Прикметники при абстрактних іменниках найчастіше вживаються у своїх похідних, перехідних значеннях і характеризують по суті не поняття, названі абстрактними іменниками, а особи й предмети, про які йдеться мова в реченні-висловленні. З іншого боку, абстрактні іменники можуть функціонувати в реченні-висловленні в ролі самостійного суб'єкта, що мислиться без віднесення до особи чи предмета, і вживається, таким чином, коли не простежується їх співвіднесеність, навіть потенційна, з носієм ознаки, а навпаки, при них є залежні атрибутивні елементи.

(1) *А з'являлась у нього [дяка Григорія Комарницького] така дивовижна вправність лише тоді, коли журився, чи смутився, чи коли щось вельми допікало ...* (В. Шевчук); (2) *Безхмарна юність проліта, надходять зрілості літа* (Успенник М. // Словник епітетів 1998: 407); (3) *В сусідній кімнаті біля каміна на кожному лежала жовто-сіра мрія [собака] Василя Чепіжного* (Віграновський М. // Там само: 210).

У реченні (1) абстрактний іменник *вправність* існує як активний носій предикативної ознаки *вправність з'являлась* і носій атрибутивної ознаки *дивовижна вправність*. Суб'єктно-предикативний комплекс ускладнюється додатковими смисловими атрибутивно-предикативними відношеннями. Крім того, в цьому реченні-висловленні наявна вказівка на віднесеність ознаки до істоти. Ознакова семантика іменника *вправність* «вимагає» свого носія, і реалізується ця «вимога» на рівні цілого речення-висловлення за допомогою займенника, пор.: *У нього з'явилась вправність... – Він виявлявся вправним.* Отже, крім названих функцій, іменник «вправність» виконує в цьому реченні ще одну функцію – функцію ознаки (предикативної) щодо особи, про яку йде мова в реченні.

У реченні (2) абстрактний іменник *юність* виконує функції граматичного суб'єкта, підмета *юність проліта* і носія атрибутивної ознаки *безжмарна юність*, але без вказівки на віднесеність до певної особи.

У реченні (3) абстрактний іменник *мрія* виступає в ролі активного носія предикативної ознаки *мрія лежала, сяйво впало*. Однак в атрибутивній конструкції *мрія Василя Чепіжного* виконує роль компонента-ознаки, носієм ознаки є предметне ім'я, яке проектує предикативну ознаку, пор: *Василь Чепіжний мріє*. На базі атрибутивних конструкцій формуються додаткові суб'єктно-предикатні комплекси, смислові фрагменти, що ускладнюють смислову структуру цих простих речень.

Атрибутивні конструкції можуть займати позицію граматичного суб'єкта, підмета в простому поширеному реченні всім компонентним складом, а не лише одним елементом: *Пара голубів туркоचे, наче слухати не хоче Соловейкових пісень* (Пачовський В. // Українське слово 1994: 296). *Тема Візантії в нашій культурі, історії і навіть долі нашої Батьківщини є тема величезна і важлива* (С. Маланюк). У таких конструкціях спостерігається невідповідність реченневої функції і внутрішньої характеристики конструкції, оскільки на рівні моделі конструкції можна говорити про атрибутивні відношення, а на рівні речення – це один член речення.

Усім своїм компонентним складом атрибутивні конструкції можуть займати позицію і виконувати функцію предиката простого поширеного речення: *Він ришар був високої мети, Він ворог був лукавства і облуди* (М. Рильський). Послаблене лексичне значення дієслова-зв'язки не дозволяє йому самостійно реалізувати предикативну функцію. Семантичний центр присудка зміщується в іменну частину, а граматичний – у дієслівний компонент, який може бути матеріально не виражений. Однак і в іменній частині іменник не самодостатній для реалізації предикативності. У наведених прикладах на перший план висувається значення ознаки, а не її носія. Аналіз мовного матеріалу свідчить, що іменники, які не мають семантичної достатності для позначення предикативної ознаки, лише вказують на загальний характер вияву ознаки, а її конкретне найменування виражається за допомогою узгодженого слова або залежного іменника. Однак, коли іменник в іменній частині присудка називає конкретний предмет, але проектує додатково свою ознаку, така конструкція також входить у систему присудка, потрапляючи у сферу діяльності предиката, стаючи інформативною необхідною: *Вона [Світлана] здалась мені такою сумною, що йдучи від неї, я не міг наклакати собі отой весняний і свіжий запах, перший гіркуватий запах весни* (Гуцало Є. // Словник епітетів 1998: 138).

Аналізовані атрибутивні конструкції повністю входять до складу предиката, розширюючи або уточнюючи його семантичний обсяг під впливом комунікативного завдання мовця. Цьому сприяє семантична «порожнеча» дієслівного елемента присудка, інформативна недостатність деад'єктива (ознаки), здатність залежного елемента мати уточнювальну семантику щодо тієї властивості, ознаки, які містяться в деад'єктиві – частині предиката.

Це стосується також інших атрибутивних конструкцій, презентованих моделями «іменник + прикметник», «іменник + іменник род. в.», «іменник + діеприкметник», де опорне слово входить до складу предиката.

Атрибутивні конструкції з віддієслівними іменниками майже не зустрічаються в аналізованій позиції предиката. Аналіз мовного матеріалу свідчить, що цим конструкціям більш властива роль граматичного суб'єкта або вживання на периферії простого поширеного речення, де вони формують додаткові смислові фрагменти, ускладнюючи смислову структуру простого речення.

У результаті проведеного аналізу можна зробити **висновки**. Функціонування атрибутивної конструкції здійснюється, перш за все, в умовах простого поширеного речення-висловлення, де воно взаємодіє з предикативною групою та з іншими компонентами на структурно-семантичному і смисловому рівнях. Значну роль у цій взаємодії відіграє структурно-семантична сутність конструкції.

Особливості функціонування атрибутивної конструкції в складі предикативної групи при взаємодії із граматичним суб'єктом полягає в тому, що залежний компонент атрибутивної конструкції, головний компонент якого є водночас активним носієм предикативної ознаки, залучається до реалізації суб'єктно-предикатних відношень. Така конструкція ускладнює просте поширене речення на смисловому рівні додатковими атрибутивно-предикатними відношеннями, які не мають власного суб'єкта, і прилягає до суб'єктно-предикатних відношень.

Особливості функціонування атрибутивних конструкцій різних структур у складі предикативної групи при взаємодії з граматичним предикатом полягає в перерозподілі семантичного навантаження за рахунок актуалізації залежного компонента конструкції. Залежний компонент атрибутивної конструкції залучається до складу предикативної групи та бере участь у реалізації предикативності всього речення, ускладнюючи комунікативно-синтаксичний комплекс.

До **перспектив дослідження** атрибутивних конструкцій у комунікативному аспекті належить розгляд категорії атрибутивності з погляду прагматики, де вона виступає не лише як структурно-семантична заданість, не тільки як функція, а як явище, основу якого складає спеціальний відбір засобів мови (мовлення) для найточнішого вираження певної характеристики предмета, різних відтінків атрибутивності.

Література

- Анисимова 1992: Анисимова, А.Н. Словосочетание с отадективными существительными в системно-функциональном аспекте [Текст] : автореф. дис. ... канд. филол. наук / А. Н. Анисимова. – СПб., 1992. – 16 с.
 Бацевич 2003: Бацевич, Ф.С. Нариси з комунікативної лінгвістики [Текст] / Ф. С. Бацевич. – Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2003. – 281 с. – Бібліогр. : с. 277-280. – ISBN 966-7653-14-7.

Блох 1985: Блох, М.Я. Коммуникативные единицы в тексте [Текст] // Коммуникативные единицы языка : сб. науч. трудов / МГУ. – М., 1985. – Вып. 252. – С.125-137.

Золотова 1982: Золотова, Г.А. Коммуникативные аспекты русского синтаксиса [Текст] / Г. А. Золотова. – М. : Наука, 1982. – 368 с.

Колшанский 1990: Колшанский, Г.В. Объективная картина мира в познании и языке [Текст] / Г. В. Колшанский. – М. : Наука, 1990. – 235 с.

Морозова 1990: Морозова, О.Е. Словосочетание с причастием в системно-функциональном аспекте [Текст] : автореф. дис. канд. филол. наук / Морозова О. Е. – Л., 1990. – 16 с.

Наер 1988: Наер, В.Л. Единицы языковой коммуникации и коммуникативные потенции языковых единиц [Текст] // Коммуникативные единицы языка : сб. науч. трудов / МГУ. – М., 1988. – Вып. 312. – С.137-144.

Феофилова 1986: Феофилова, А.З. Атрибутивная связь в коммуникативном аспекте [Текст] // Языковое общение и его единицы : сб. науч. трудов / КГУ. – Калинин : КГУ, 1986. – С. 118-124.

Ющук 2000: Ющук, І.П. Вступ до мовознавства [Текст] / І. П. Ющук. – К. : Рута, 2000. – 128 с.

Освещен вопрос соотношения внутренних системных особенностей атрибутивных конструкций с особенностями их функционирования в условиях контекста простого распространенного предложения, определены особенности взаимодействия атрибутивной конструкции с грамматическим субъектом и предикатом на структурно-семантическом и смысловом уровнях.

Ключевые слова: коммуникация, контекст, функционирование атрибутивной конструкции, простое распространенное предложение, структурно-семантический уровень предложения.

The question of a parity of internal system characteristics of attributive constructions with features of their functioning in the conditions of a context of a simple extended sentence is taken up. The peculiarities the interaction of attributive construction with grammatical subject and predicate on semantic and structural-semantic levels are determined.

Keywords: communication, a context, functioning of an attributive constriction, simple extended sentence, tructural-semantic level of sentence.

Надійшла до редакції 29 вересня 2012 року.